

ECOUL CRIMEEI

Redactia M. U. Of. post. Nr. 545

TARA

care o vrem

de Lt. rez. Cantacuzino G. M.

Pe jartfa, dreptatea si eroismul mortilor nostri, si eroilor vii, vom infintea o Romania noua si puternica, unita de prietenii sai, temuta de dusmanii sai, o Romania in care romanul va putea fi mandru si fericit, ca este roman.

Extragem aceste vorbe din cravanta pe care d. Maresal Ion Antonescu, Conducatorul Statului a tinut-o in ziua eroilor, pentru a putea medita mai bine asupra adancului lor inel si profeticului lor sunet. Aceasta fraza energic candentata cuprinde tot programul istoric al tuturor celor care au luptat pentru ridicarea acestui Neam. Caci inainte de toate, de ridicare este vorba. Nu de o ridicare in prisa pe temelii surde, dar de o construire care sa infrunte vesnicia, asezata pe fundatiile de nezdruccinat de morale, ale credintei si de munici.

Vom infintea o Romania noua cu o morala mai aspra care va pune in lumina darzeala in lupta si rabadarea la munca a romanului. Vom infintea o Romania in care abilitatea usurata si speculativa nu va mai fi primita ca o virtute, in care romanul nu se va mai naste poet.

In care cinstea in gandire si in fapta vor fi cinstita, si cinstita, vor fi, si buna cuviinta si evlavie a acelei vechi insusiri romanesti.

(Urmare in pag. 2)

MARESALUL IN CETATEA CRIMULUI

In ziarul german de front „Krim Zeitung” din ziua de 9 Iunie, a apărut un interesant articol, semnat de Locot. Dr. Frhr. v. Imhoff, cu ocazia inspectiei dlui. Maresal Antonescu.

Pentru importanta lui il reproducem in intregime.

Acum un an infanteristii germani si romani au pornit la atac pentru a smulge inamicului bastionul de pe tarmul marii Negre.

In istoria rasboaelor, aceasta batalie, care a durat 28 zile, disputandu-se fiecare metru de pamant, a fost cea mai mare batalie de asediu.

Odata cu Sevastopolul, peninsula Crimeea a fost definitiv curatita de inamic.

Daca Maresalul Romaniei a ales aceasta zi de aniversare, pentru a vizita cetatea Crimului, aceasta nu are numai o insemnatate a unei reminiscențe istorice, ci scoate in relief un fapt politic si militar de cea mai mare valoare pentru timpul de astazi.

Dupa ce se terminase lupta pentru cucerirea bazelor principale a flotei sovietice din Marea Neagra, conducerea mil. tara germana a fortificat Crimela si in special Sevastopolul. Aceasta fortareata si-a asumat nu numai rolul de a asigura spatele unitatilor germane si romane, ce lupta la Capul de pod Cuban, ci in același timp si siguranta intregel coaste romanesti. Acest fapt scoate in relief camaraderia de arme ce leaga soldatii romani de soldatii germani.

de Locot. Dr. Frhr. von Imhoff

ni, in partea sudica a frontului de rasarit.

Acum un an, in luptele dela Sevastopol, aceasta camaraderie de arme si-a avut cea mai fidele reprezentare. Acum de curand, ea si-a gasit un nou simbol, in clipa in care Mare-

Conducatorul.

salul Antonescu a strans mana Maresalului von Kleist.

Pe istoricul camp de lupta, Conducatorul statului roman, a vazut inca odata pericolul cu care, acum un an, cea mai mare cetate sovietica ameninta Romania, sub forma unui pumn strans indreptat catre Constanta si Dardanele.

Explicatiile ofiterilor germani

si romani, date in diferitele locuri ale marilor batalii, au aratat Maresalului cum a fost cucerita aceasta puternica cetate.

Pe ruinele fortului Maxim Gorki I, s'au prezentat intregul sir de lupte ce au dus la cucerirea tuturor forturilor din nordul Sevastopolului.

De pe stancile Inkermanului s'a revazut cel mai mare atac concentric din acest razboi si anume atacul inpotriva celei de a treia centuri de fortificatii intre golful Severnala, Inkermann si inaltimile Sapun.

Bolsevicii au aruncat in aer acest munte la 22 Iunie 1942. La miezul noptii o puternica explozie a cutremurat pamantul pana departe in jur, inchizand intr'un imens morman vietile a 6000 de oameni.

In partea de Sud a campului de batalie, un general roman a prezentat Maresalului o scurta, dar cuprinzatoare descriere, a actiunii diviziilor romanesti de sub conducerea generalilor Lascar si Manoliu.

Convorbirile avute cu comandantii militari germani si inspectiile unitatilor romanesti, au aratat Conducatorului, ca in spatele noilor fortificatii, sta o armata bine dotata si puternica, gata sa respinga orice incercare a inamicului de a recuceri regiunile pierdute.

Nu numai la Sevastopol ci si in sanul Crimeei sau la Cherci, ele dovedec acelas lucru.

Increderea Maresalului Romaniei in aptitudinea comandantilor romani, a fost justificata zilele acestea, prin faptul ca aproape toti comandantii superiori romani, poarta la gat Crucea de Cavaler al Ordinului „Crucea de Fier”.

Numerosi ofiteri si ostasi au primit pe piept Crucea de Fier cls. I si II.

El si-au dovedit calitatea lor de ostasi europeni, in luptele dela Sevastopol si in Caucaz. Cine i-a vazut defiland in fata Maresalului lor, a capatat convingerea ca aici se gaseste elita Romaniei, cot la cot cu cel mai bun ostas german, pentru a apara centrul Marii Negre, adica Cetatea Crimeei pentru a apara nu numai coastele Romaniei, dar si noul spatiu de alimentare al Europei.

RAZBOIUL DE ONOARE AL ROMANIEI

„Neues Wiener Tageblatt” publica un articol sub titlul „Razboiul de onoare al Romaniei”, in care se arata ca naiunea romana s'a inscris cu litere de sange la locul de onoare, pentru vesnicie.

Ziarul scoate in evidenta jertfa comandantilor cazuti alaturi

CAMARADERIE dincolo de moarte

Imprieteniiti pe front in prima parte a campaniei, doi ostasi, unul roman Dinu N. din Bucuresti, celalalt german Hans Thomas, si-au jurat prietenie pana la moarte.

Soarta a vrut ca in lupta comuna dusa inpotriva dusmanului comun, germanul sa cada rapas de proiectilele bolsevici.

Romanul s'a intors la al sat dupa implinirea datoriei, Auzind de caderea camaradului sau tubit, a luat initiativa slavnii memoriei prietenului german, organizand o slujba religioasa la mormantul eroilor din Vatra Moldovitel.

Acolo in muntii Bucoviniei, ostasul german a fost proslavit alaturi de eroii moldoveni. Gestul acesta de miscatoare camaraderie, nu e nevoie sa fie subliniat. El vorbeste dela sine.

RESPECTUL

pentru cei de pe front

Autoritatile din tara au dat urmatoarele dispozitii:

Vor fi arestati si aspru sanctionati toti cei care jignesc simtul bunicevintei si anume: Tineretul de ambe sexe, care are o atitudine destrabalata si isi risipeste timpul in plimbari si distractii.

Tineretul feminin care se fardeaza exagerat, poarta coafuri extravagante, rochii scurte.

Barbatii care isi sufla manecile sub pretextul caldurii, deschide camasa, fac vacarm la manifestatiile sportive, cei ce si fac din desmat o ocupatie, vagabondii, copiii prinsii fumand.

Cei de acasa trebuie sa se arate demni de sacrificiul celor de pe front, cel putin printr-o tinuta corecta.

CINSTIREA EROILOR DELA DALNIC-VACARJANI

Sub cerul unei frumoase zile de primavara, s'a facut cinstirea momeiei eroilor dela Dalnic-Vacarjani, in prezenta I. P. S. S. Mitropolitului Visarion al Transilvaniei si a inaltilor demnitari. S'au depus splendide coroane din partea M. S. Regelui si Maresalului Conducator, a membrilor guvernului a armatei germane si italiene, etc.

RAZBOIUL PE MARE

Pana la declansarea razboiului naval, avand la dispozitie o importanta flota comerciala si militara.

Intr'adevar, pentru apararea intinselor ei posesiuni, situate in toate colturile lumii, cat mai ales pentru asigurarea circulatiei si a legaturilor cu metropola, o asemenea flota era strict indispensabila.

An cu an, Anglia si-a marit si imbunatatit parcurile ei de vase, pentru multiplele cerinte ce acestea, trebuiau sa satisfaca.

Vase comerciale, tancuri petroliere, vase de razboi, vase port avion, intr'un cuvint, orice fel de vas neaparat trebuincios pentru asigurarea bunului mers al aprovizionarii cu marfuri, materii prime, exporturi de produse, importuri de cereale, produse alimentare, forestiere, etc.

Cu drept cuvint s'a putut spune, pana in toamna lui 1939, ca Imperiul britanic detine suprematia marilor.

In fiecare zi mii de vase circula cu scopuri diferite in toate

Suta si mil de vase anglo-americane au sfarsit in felul acesta.

(Urmare in pag. 3)

de ostasii lor si incheie spunand, ca cei 25 de generali si 41 colonel romani, au pecetluit cu moartea lor in primele linii, garantia victoriei sigure. Sacrificiul eroic al viteazului poror roman, gaseste eco in pieptul fiecarui german.

EROISMUL NU CUNOASTE VARSTA

Moartea eroica a unui voluntar in lupta contra banditilor din spatele frontului

Februarie sosise cu decorul lui, asternand un frumos linteiu de un alb imaculat, pe crestele si vagoanele Caucazului. Crivatul aprig si tatos, suera sinistra prin valile muntilor albastri, luandu-se parca la intrecere cu mugetul marilor.

Dealungul stancilor acolo unde ele isi dau intalnire cu apa marli furioase, oamenii batalionului nostru ingropati in santurile adanci si reci, scrutau cu ochii de vultur, intinsul apelor turbure cu mana inclestata pe patul armelor automate, gata sa primeasca pe inamicul ce ar fi dorit sa-i viziteze, cu un salut romanesc de „bine ai venit”, servindu-le cateva „bomboane”, cum le ziceau baietii la gloante.

Departe de cei dragi cu trupul, dar aproape cu sufletul lor, oclit in lupte ostasii batalionului de pionieri, isi petrec nopțile lungi, de iarna aspra, in cercetarea intinsului apei spumoase, iar ziua, in cea mai buna parte, in cautarea banditilor sau a „pureilor” cum le placeau sa-i numeasca si care misunau cu zecile si sutele prin padurile din spatele pozitiei. Esalonati de-alungul malului, in puncte de sprin sau in posturi de lupta, sunt gata sa renunte la viata, pe care ar da-rui-o hucurosi pentru apararea Crucii si a Patriei.

La unul din aceste posturi de sprin, situat pe o limba de pamant ce se arunca in apa marii ca o punte, strajua plotonierul voluntar Haras Nicolae, venit de prin meleagurile Moldovei unde isi parasise familia si brazda, alergand cu voloste, acolo unde hiena bolsevice se svarcolea muribunda in fata balonetelor romanesti.

Nu cunoastea odihna si nu stia ce e frica. Noaptea sta vesnic treaz, alergand din om in om, pentru a-i spune fiecare un cuvânt de imbarbatare si a-i picura in suflet, icoana sfanta a unei tari reinviate in hotarele ei firesti.

Sosit in mijlocul nostru, pe cand ne aflam inca in Crimeea, Plot. voluntar Haras Nicolae, ne castiga imediat sufletele, fiind iubit de toti cei din jurul lui.

Devenise pentru noi „tinea Haras” si nu stia daca ar fi plecat cineva de langa el fara a primi un sfat parintesc.

Cand mi-a pasit pragul micutei mele case in care locuim si mi-a spus un „bine te-am gasit vericula” (vorba lui de totdeauna), am simtit in suflet un val de caldura si de fericire.

L-am invitat sa stea pe un scaun improvizat dintr-o lada de zahar si i-am servit un ceai fierbinte. Apoi ne-am dat in vorba povestindu-mi scene din vila petrecuta pe litoralul marii, unde aproape in fiecare zi bolsevicii incearca sa se infiltreze pe malul pazit cu stralnicie de romani.

Il priviam si-l ascultam cu admiratie pe acest om care se apropia de o jumătate de secol si care alergase in mijlocul tineretului pentru a pune si el o caramida la construirea unei lumi mai bune.

I se facuse dor de casa si vroia sa raporteze d. maior comandant sa-i acorde un mic

concediu pentru a-si revedea sotia si copilul.

Soarta a vroit insa altfel.

De cateva zile aparuse din nou prin padurile din spatele pozitiei, mai multe grupuri de banditi, care atacau noaptea oamenii de pe litoral, iar ziua oameni izolati.

Plot. voluntar Haras Nicolae,

cuprinsese padurea seculara, un glonte hain, sfredeleste inima eroului voluntar, facandu-l sa inghenunchi si sa cada cu fata la pamant, cu mana dreapta intinsa, vrolnd parca sa spuna: „Inainte baieti”!

I furiasi de moartea comandantului lor, soldatii patrund in randurile dusmane, lovind

Frontul Cubanului. Atacurile disperate ale inamicului sunt zadarnice prin violenta bombardamentelor de aviatie si artilerie.

cere Slt. Iacob Petre cdt. de ploton, permisiunea de a porni in cautarea banditilor spre ai starpi.

Dupa multe insistente, i se da voie si in fruntea unei grupe, cu o pusca mitraliera, porneste la scotocirea padurei „seculare”.

In fruntea grupei, Plot. Haras, goneste navalnic in iures nimitor, secerand pe inamici.

Unul cate unul, dusmanii crucii, cad sub focul ucigator al armelor automate. In valtoarea luptei, Plot. Haras, nu obsearva insa, ca s'a departat prea mult de oamenii lui si ca banditi il manevreaza sistematic, atragandu-l in cursa, atat pe el ca si pe soldatul Paduretu Ion.

Din Infernul clocotitor care

in dreapta si'n stanga cu patul pustii si cu boloneta, pana ce paganii inspaimantati, o lau la fuga in padurea intunecoasa.

A doua zi eroul voluntar, este inmormantat cu crestineasca evlavie in cimitirul eroilor din comuna Ssuko—Caucaz, la un loc cu soldatul Paduretu Ion care cazuse eroic sub comanda lui.

Si acolo in fata padurii seculare ce acopera ca o mantie de purpura muntii Caucazului, simtim ca linistea incepe a-si face iarasi loc, in inimile noastre camaraderesti, sbuciumate de atata durere.

Sorg. major Budura Teodor.

Catre Caucazi

Lui Ion, Vanator de Munte, din D. vizia Eroica.

Ioane, maine trecem in Caucazi

C-aici am cam ajuns la cap de fapte

De cand am imblanzit muntii haini

Si-am luminat toti ochii orbi de noapte.

Ne ducem iar pe drumul tras de plumbi

Sa prelungim poruncile oprite

De grelele rasfrangeri dela Don

Si raristea din suflete strivite.

Ne ducem-ducem-ducem, cum ne-am dus

Atat amar de 'ntindere, departe,

Sa spui la toti si-acum ca tu, Ion,

Nu stii a scri, dar stii a face carte.

Icoanele din tot ce-ai fost facut

Pe und' te-a dus sau Roibu, sau piciorul.

Aduna-le si ia-le sa le vezi

Atunci cand te-o propii noaptea si dorul.

Cat timp s'a stins de cand ai umerit

Intaiul pas pe sparte hotare,

Aminte nu-ti aduri, dar stii atat

C-a fost zapada multa, morii si soare.

Ioane, maine trecem in Caucazi

Ca si acolo-s munti ce fac furtuna

Si vietile se bat sa-si fure loc

In gropile ce'n tunet se aduna.

Ne ducem ca sa ducem peste tot

Hrisovul pentru-o maine-Romanie

Sa nu lasam hapani deprimprefur

Sa bage mana'n cronica sa-l scrie.

Lt. Colonel Mircea Maroia

Un locas de inchinare inaltat de vanatorii de munte in satul Urka

Din initiativa preotului cpi. Pope cu Ion, confesorul unui batalion de vanatori de munte, s'a construit o biserica in satul Urka—Crimeia, in locul salii de teatru si club, al partidului comunist.

La construirea acestui sfant locas, au contribuit in mare masura, ofiterii si ostasii acestui batalion. A fost inaltata anul trecut, in mai putina de cinci luni si redata credinciosilor spre bucuria si fericirea acestora.

Anul acesta la 16 Mai, a avut loc sfantirea bisericii. A luat parte o delegatie de ofiteri si ostasi din partea batalionului si un numeros public din localitate si imprejurimi.

Preotul Cpt. Popescu, a tinut o impresionanta cuvantare, in care a subliniat rostul sfantului locas redat uzului de catre armata eliberatoare.

A raspuns preotul rus, care si-a aratat admiratia fata de armata romana care este capabila sa infaptuiasca astfel de opere pentru un popor cu care se afla in razboiu.

„Noi apreciem acest gest si privim armata romana ca pe o sora buna, care a sarit sa ne scape din ghiara si primejdia comunismului”.

Pe pergamentul scris in limba romana si rusa si ingropat la temelia bisericii, s'a scris urmatoarele:

„In localul salii de teatru al clubului partidului comunist, din acest sat Urka Crimeia, ridicatu-s'a in anul de gree incercare 1942 din initiativa si cu osardia unor ofiteri si ostasi din Batalionul 20 Vanatori de Munte, acest sfant lo-

cas, spre slava lui Dumnezeu, spre mantuirea poporului din neorocirea in care se afla fiind in ghiara comunismului spre cinstea si victoria Armatei Romane, drept credinciosilor care se afla pe teritoriul siei Sovietice in cel mai grea-nic razboiu de eliberare si trugerea comunismului din citor de familie, proprietate civilizatie si crestianism”.

COMUNICARE

— Din cauza operational actuale, promotia de aviatisti ai Scoalei de Artilerie din anul 1932-1933, nu se putea intruni in cursul acestui an potrivit legamantului cut la Timisoara. Confirma intelegerii luate cu d. Colonel NESTORESCU VALERIAN, fostul nostru inspecteur de studii, urmeza sa se faca o alta data, care se va anunta din vreme.

In razboulul dus alaturi viteaza armata germana, pentru reintregirea neamului aducem un pios omagiu camarazilor nostri care s'au jertit si ne obligam solemn sa continuam lupta cu toata indarrea pana la zdrobirea definitiva a inamicului.

Aceasta pagina o panem dispozitia camarazilor pentru toate lucrarile bune pe care ei ni le vor trimite.

Manuscrisele rugam a trimite redactiei, oficial postat militar Nr. 545.

TARA CARE O VREM

(Continuare din pag. 1)

Vom infianta o Romania in care graba de a parveni si de a parea nu vor mai intinca mintile celor tineri sau celor batrini, o Romania care isi va recruta elita printre lumea sanatoasa si energica a poporului ce timp de veacuri a pastrat in inima sa neatinse de urgia vremurilor, insusirile unui suflet drept si loial, invatati sa moara pe campurile de lupta si sa muncasca din greu campurile datatoare de bogatii.

Vom infianta o Romania noua al carui popor, a carui armata va fi fost calita prin spiritul de jertfa si de risc.

Vom lufianta o Romania noua, fara a ne imbata de iluzii, fara a ne multumi cu putin, fara periculoase suprapreturi, in care fapta va conta si mai greu de cat vorba si actiunea fiecarei va fi judecata in functie staruintei pe care o va depune si a sufletului care va avanta o Romania cinstita si in lucrurile mari si in cele mici, in care fiecare se va simti solidar cu natiunea si cu statul, cum sunt solidari astazi acei romani care lupta in Rusia.

Vom infianta o Romania noua, care va fi ca o mare gradina cu sasele bune, cai ferate rapide, canaluri care vor unira raurile ce nu vor mai curge in vola lor, dar vor fi indiguite si stavilite, o tara abundent electricata, in care bunatatile

civilizatiei vor fi pentru tot cel care vor munci va fi belug tihna si f. ricie.

Atuncia satele si orasele, porturile de pe Dunare sau de pe Mare, vor cunoaste si ele o noua viata sub indrumarea unei noi educatii care va avea ca indreptari, nu numai dezvoltarea insusirilor personale, dar si faurirea unei discipline care va lega pe fiecare de marile terese ale tarii, dand simtului datoriei, toata prioritatea.

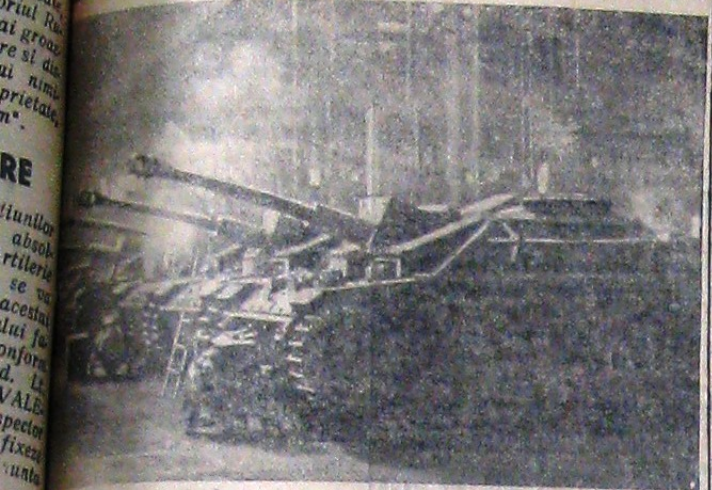
Si atunci cea Romania noua va fi si puternica „stimata de prietenii sai, temuta de dusmanii sai, o Romania in care romanul va putea fi mandru si fericit, ca este roman”.

Atuncia romanul, nu va mai trece de le exagerarea spiritului critic, cu o uluitoare staruinta, la o eftina multumire de dansul, sau de tara lui, cat atunci toate se vor intinde pe realitate, care la randul lor vor fi realizate muncii romanesti. Nu ne vom mai multumi cu proiecte, dar vom dori ca staruinta, realizari pentru a putea masura forte, pentru a cunoaste puterea voinei noastre creatoare.

Iata pentru ce luptam, iata pentru ce infruntam inamicul in propria lui tara. De aceea „suntem holarati sa nu punem armele jos, pana la rasare din nou soarele drepturilor romanesti”, cum a zis in aceia cuvantare Maresalul

FUHRERUL A FACUT ELOGIUL TEHNICEI GERMANE

Ministrul german al muni-
cat este sporita in cursul ul-
cilor si al armamentului, a
mului an productia de arme,
tancuri si munitii.
Conducatorul Reichului si-a

In uzinele germane, sute de tancuri de tip „Tigrul” se
fabrica in serie cu o viteza uimitoare.

principalii sai sefi ai in-
striei germane.
Fuhrerul a fost informat cu

exprimat multumirea pentru
rezultatele satisfacatoare si a
facut elogiul tehnicii germane.

UZINELE DIN GORKI

DISTRUSE DE ARMA AERIANA GERMANA

Aviatiile germana a aruncat
1000 tone de bombe
plosive asupra orasului Gor-
ki. Au fost distruse toate ate-
zele, hangarele, depozitele
materiale si rezervoarele
strolifere.

Atacurile aviatiei s'au pro-
suesc succesiv in patru nopti,
obiectivele fiind atinse
prejucate in ruine.

E de notat printre altele, ca
aceasta localitate se gasea

si o importanta uzina de auto-
mobile, de pe urma distrugerii
careia, industria sovietica su-
fera o pierdere ireparabila.

Incaodată Anglia Centrala
si de Sud a fost puternic bom-
bardata de aviatia germana.
Importante obiective militare
au fost atinse cu succes, inre-
gistrandu-se incendii si pagu-
be enorme.

STIRI DIN TARA SI STRAINATATE

M. S. Regina Mama Elena,
a plecat zilele trecute intr-o
scurta calatorie la Florenta.

Legea privitoare la drepturile
concentratilor, a fost modificata
in sensul, ca elevii scoalelor
de subofiteri, activi si de raze-
va, cand se trimit la unitati
pentru stagiu, vor primi pe lan-
sa solda si hrana corespunzato-
are gradului si alocatia lunara
de 2000 lei.

Directiune P. T. T. a fost
autorizata sa emita o serie de
timbre in cate o suta de mil
exemplare pentru comemorarea
a doi ani dela intrarea Roma-
niei in razboiu.

Ajutoare impartite de Consiliul de Patronaj

Invalizii, orfanii si vaduvele
de razboi, au primit dela
Consiliul de patronaj, ajutoare
in bani de peste 17.000.000 lei,
in afara de opera de asistenta
organizata prin numeroase
centre de ocrotire.

Reduceri acordate de C. F. R.

Invalizii de razboiu benefi-
ciaza de reducere de 75 la suta
din tariful C. F. R., pentru ori-
ce calatorie pe calea ferata. Re-
ducerea se acorda la prezenta
cartilor de identitate
respective si a cupoanelor de
calatorie.

Condamnari la Moarte

Autoritatile judecatoresti,
au condamnat la moarte pe o
serie de borfasi, care profi-
tand de camuflaj operau in
voe, jefuind pe cetateni.

Condamnatii au fost execu-
tati.

Primul Barou Roman in Odesa

In Capitala Transnistriei a
avut loc recent, in prezenta
guvernatorului provinciei d.
prof. Alexianu, instalarea pri-
mului consiliu al baroului avo-
cailor din Odesa.

Solemnitatea a constituit un
act important in administratia
Transnistriei intrucat este pri-
ma data cand se da provinci-
ei o organizatie mai buna a
justitiei, locul unde peste 25
ani a domnit nedreptatea.

Recunostinta fata de vaduvele de razboi

Ministerul Apararii Natio-
nale, a daruit vaduvelor din raz-
boiul actual, din judetele Co-
vurlui, 74 junci si juncani.

Darul s'a facut in urma do-
rintei exprimate de d. Maresal
Antonescu, si ca un semn de
recunostinta pentru urmasii ce-
lor ce s'au jertfit pentru tara.

In Argentina a isbunit revo-
luti. Mai multe corpuri de ar-
mata s'au revoltat contra guver-
nului.

Rasculati sunt comandati de
generalul Ramirez, fost ministru
de razboi recent, destituit din
functiunile ce le ocupa.

La Buenos Aires s'a format
un guvern provizoriu, care con-
tinua politica de neutralitate
a guvernului precedent.

Orasul Eastbourne din sudul
Angliei a fost atacat violent
de aviatia germana. Bombele
aruncate in cladirile fabricilor
si ale garii, au produs nume-
roase si mari incendii.

In sfarsit dupa multe sfertari,
s'a reusit sa se „realizeze” acor-
dul dintre generalii Giraud si
De Gaulle.

Tusea si cu jungliul s'au
inteles. In felul acesta Franta
traeste un nou act dramatic al
tragediei sale.

„Popolo di Roma”, scrie ca
atitudinea amenintatoare a
Angliei fata de Spania, urma-
reste intentiuni nu tocmai
limpezi.

In situatiile disperate, An-
glia se leaga totdeauna de un
stat n'utru, pentru a produce
anumite diversiuni si confuzii.

Ziarele turcesti, raspund pre-
sei palestiniene precizand ca
nu admit revizuirea Statutului
Stramtor-lor in sensul de a per-

mite trecerea vaselor de comer-
si de razboi sovietice.

Turcia—conchid ziarele,—nu
permite nimanui sa se amestece
in chestiunile care o privesc.

Aviatorii anglo americani, au
aruncat balonase cu lichide
inflamabile asupra catorva re-
giuni din Danemarca. De bala-
nase erau legate bidoane care
prin atingere cu pamantul
explodau, intrucat contineau
materii usor inflamabile.

In trei luni, dela 1 Martie
pana la 1 Iunie, aliatii au pier-
dut in spatiul mediteran 1461
avioane si 6000 aviatori. Din
aceste aparate 900 erau bom-
bardiere cu mai multe motoare.

Pierderile anglo-saxone sunt
deci apreciabile.

Cu prilejul unei adunari a
Cardinalilor, Papa Pius al
XII, a indemnat pe beligeranti
sa respecte legile umanitatii
in razboiul aerian, care pro-
duce atatea victime nevinovate,
batrani, femei si copii

Pe frontul de Rasarit, au
fost nimicite in cursul lunii
Mai, 1213 avioane sovietice.

Din acestea 1016 au fost
doborate in lupte aeriene de
vanatorii germani. In aceia
perioada de timp au fost pier-
dute numai 143 avioane ger-
mane.

Fiul fostului presedinte al Sta-
telor Unite, Teodor Roosevelt,
a fost omorat in luptele date
in insula Attu inpotriva fortelor
japoneze.

Presa turca la parte la pier-
derea suferita de aviatia no-
astra, prin moartea locotenent-
ului rezerva aviator Nica
Polizu Micsunesti.

Peste 20.000 membrii ai sin-
dicatelor muncitoresti din indus-
tria americana de automobile
au declarat greva.

Sub presiunea Angliei de a
stabili raporturi cu Moscova,
guvernul egiptean a demisionat.

Noul guvern va trebui sa su-
porte amestecul englez in tre-
burile publice.

Ramane de vazut reactiunea
opinieii cetatenesti.

Presedintele Argentinei a
demisionat in urma miscarilor
revolutionare din tara sa.

RAZBOIUL PE MARE

(Continuare din pag 1)

rectiile celor cinci continente
arand cu mandrie pavilionul
englez, semnul stapanirii eco-
nomice al lumii.

Asa a fost pana la izbucnirea
razboiului, conflict pe care l-au
curajat sa se declanseze cu
betanta ca a doua zi sa iasa
mai puternici pe ruinele ce-
dantei natiuni, menite sa se
erifice pentru ca stapanirea
capitalismului englez sa ramale
extingherita alte sute de ani
si aci inainte.

Dar a intervenit razboiul. Ger-
mania amenintata in insasi exis-
tenta ei, incatusata de condi-
tiile tratatului de pace si al
tratului aliat, n'a putut sa-si
laca flota ce-o avea inainte
de 1914.

Si a gasit ca singura solutie
pavenabila intereselor ei, nu
putea fi decat razboiul subma-
rin, adica cu o flota de unitati
pot fi construite usor, repe-
te, sa dea lovituri mortale na-
vatiei maritime engleze.

Initiativa a reusit pe deplin.
Cu ajutorul Italiei si Japo-
nei, s'au dat tonajului britanic
lovituri mortale.

Astfel in primele 4 luni de
razboi din 1939 s'au scufundat
doua milioane tone vase.

In 1940, 7 milioane tone.

In 1941, 8 milioane tone.
In 1942, 12 milioane jumata
tone.

Comisia Statelor-Unite recu-
noaste ca in 1942, aliatii au su-
ferit pierderi de 12 milioane
tone, din care 9 milioane au
fost date la fund de fortele ma-
rine si aeriene germane; 2.200.000
tone scufundate de fortele ja-
poneze si 800.000 tone de for-
tele italiene.

In primele cinci luni ale anu-
lui curent s'au scufundat peste
2.800.000 tone.

Aceste continue pierderi au
silit pe anglo-americani sa pro-
cedeze la o serioasa examinare
a problemei tonajului lor.

Din aceasta cauza legaturile
dintre diferitele lor posesiuni
au inceput sa suferi serios. In-
susi aprovizionarea metropolei
cu articolele indispensabile vie-
tii de toate zilele se afla pe-
riclitata.

La inceputul razboiului, s'a
crezut ca cel mai bun mijloc
de protectie al vaselor comer-
ciale impotriva submarinelor
Axei, este navigatia lor in con-
voiuiri protejate de unitati ale
marinei de razboi.

Experienta trista a aratat ca
pagubele devin si mai mari de-
oarece cele mai de elita vase
militare constituind adevarate

flote, au ajuns in fundul mari-
lor si oceanelor.

In lipsa unui mijloc eficace
de a stavili raul anglo-america-
nii au adoptat o solutie eroica:
sa se majoreze la maximum
productia de vase pentru a
preintampina astfel golurile
produse de razboiul submarin.

Dar o, asemenea solutie atra-
ge dupa sine in afara de un
efort foarte sustinut al manei
de lucru, o armata intreaga de
tehnicieni lucratori specialisti
si cheltuieli extraordinare, can-
titati impresionante de materii
prime, fara ca prin toate acestea,
problema tonajului sa gaseasca
o solutie satisfacatoare.

Caci oricat de multe vase
se vor construi, ele vor conti-
nua sa paveze fundul marilor.

Problema mai are un aspect
si anume, este vorba de perso-
nalul navigant.

Acesta nu poate fi inlocuit
de oricine. El trebuie format in
timp, in foarte lung timp. Poate
sa fie construit un vas in 24
ore, dar personalul de bord,
si trebuie cel putin noua luni
pentru a fi pus in serviciu.

In asemenea conditii supre-
matia marilor, este departe de
a se mai afla in mainile aliat-
ilor si prabusirea anglo-ameri-
canilor apare iminenta.

Tancul „Tigrul”, spaima inamicului, in plina actiune.

„PLOSITA ENGLEZEASCA“

Ce a crezut FRITZ

DE TOATE

Înainte de a fi scoși englezii din Grecia, de către trupele germane și odată cu aceasta și din Europa, ostășii Albionului se plimbau în voie în frumoasa Elada, făcând de multe ori glume proaste pe socotăla respectului și admirației pe care grecii o aveau artei, culturii și civilizației lor.

Astfel într-o bună zi, un „Tommy“, cu boneta pusă strengărește pe o ureche, cu țigara în colțul gurii și cu mâinile varate până în coate în buzunarele pantalonilor scurți, porni să viziteze Atena. Cum era obiceiul, era însoțit de unul din „camarazi“ din armata greacă.

treba englezul, măsurând-o de sus până jos, cu dispreț.

— Ministerul marinei comerciale, răspunde grecul scurt și întepat, socotind că de data aceasta l-a făcut praf.

— Minister ? ! ? ! La noi, aceasta este locuința barcagiuului care închiriază barci pe Tami-sa, răspunde englezul într-un hohot de ras.

În acel moment, o broască testoașă se țara încet printre picloarele grecului, plouit locului de indignare. Și pentru că englezul privi mirat la enormul batracian, grecul puse mâna pe ea și i-o infipse sub nas.

— Sa nu spui că la voi asta se cheama plosnita, ca-ti dau cu ea în cap !

Tunarul Fritz și-a găsit o fată și-l face complimente:

— Ce picloare frumoase ai, domnișoară !

Ea, mandra, răspunde:

— Știu ca am !

— Și ce genunchi frumoși !

— Și asta știu, răspunde ea, ridicându-și puțin rochia dea-

A scrantit-o.

Sotia directorului trece pe la blurul barbatului sau și întreaba pe portar:

— Va rog, domnul director este aici ?

— E plecat la țară ! Dar cine sunteți dvs ?

— Sunt sotia lui !

— Haha ! Asa spuneti toate !

— ! ? ! ?

multe și pe care mama l-a prefăcut într-un... întrebare ?

— Cum chiar într-o de întrebare ?

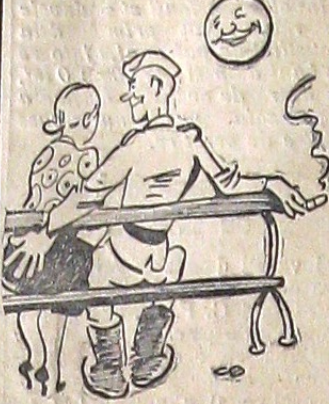
— De sigur !

— Atunci, spune-mi tu a putut balatai acela la punctul dedesubtului lui.

— Tata, un coleg al spus ca seaman cu tine.

— Zau ? Și tu ce ai ?

— N'am putut sa spun pentruca era mai tare minie.

Transformare

La un moment dat, englezul de oprit în fața unei clădiri cu câteva etaje și aspect impunător.

— Ce este asta ?

Palatul academiei de științe, răspunde grecul cu emfaza.

— Academia de științe ? ! ?

La noi în Anglia așa ceva nu poate fi decât umila locuință a unui năinsemnat profesor de chimie.

Un american se afla într-o vacanță de plăcere, într-un oras din Scotia, când într-o zi nefericită, mașina cu care făcea dese plimbari prin împrejurimi, fu tamponată de un camion și făcută praf. De sub sfărâmaturi, americanul fu scos grav ranit și transportat în grabă la spital. Aici fu supus imediat unei intervenții chirurgicale și fu salvat cu viață, în urma unei transfuzii de sânge. Sângele îl fusese acordat de un scoțian, în schimbul unei sume destul de mari. În timpul convalescenței, medicii îl prescriseră să mai facă transfuzii astfel ca scoțianul se prezenta din nou pentru a-i ceda din propriul său sânge...

supra gingaselor rotule, ca să se „observe“ mai bine. Apoi, uitându-se tandra la Fritz, îl întreba:

— Vrei să vezi unde am fost operată de apendicită ?

— O ! Ah.. As fi un om fericit să pot... Cum să nu...

— Uite colo, viz-a-viz, în clădirea aceea mare. Acolo este spitalul...

La examen

Profesorul:—Ce înseamnă de fapt escrocherie ?

Elevul:—De exemplu dacă ma trantiti la examen.

Profesorul: (surprins)—De ce ?

Elevul:—Codul prevede ca acela care profita de neștiința altuia să facă vinovat de escrocherie.

— Val ce rau îmi pare auzit ca gospodăria dvs. a foc. A ars totul ?

— Da, domnule, tot afara de lemnele pe care le cumparasem de la depozitul tale.

Semnal de întrebare

Copilul nostru vrea să știe totul. În fiecare zi îmi pune mii de întrebări. Vrea să știe de ce oul este rotund, de ce vaca are patru și de ce calul nu are cincisprezece.

Sunt un tata bun, și îi răspund mereu. Totuși într-o bună zi i-am spus:

— Nu ai auzit niciodată de baiatul acela, care întreba prea

Între poști

— Dragul meu, tine-ți surile, le-am cîștigat. Vreau să-ți arăt așa de asemănătoare fost prezentate cândva la Solomon de către mine.

Dupa cinci minute murit.

— Ce coincident !

— Nicio coincident !

daduse ordin să-i taie gâtul.

BANCURI

— Noroc, Tache !

— Adevart noroc. Chiar acum am găsit o sută de lei.

— Sa ști că s'au banii mei pierduți adineaori. Era o piesă de o sută.

— Dar eu am găsit două piese de cincizeci...

— Atunci, probabil ca în cadere s'au rupt în două.

— Dar totuși trebuie să duci undeva...

— Nu dragul meu, nu duc nicaieri. Ma întorc acasă.

— Asculta băta ! Dacă dau cincii lei poți să-mi dai unde pot găsi pe Ionel, băiețelul portaresei ?

— Da domnule.

— Atunci ține cincii lei.

— Multumesc. Eu sunt la al portaresei.

— Cumnatul meu trage foloase de pe urma greseliilor facute de oameni.

— Ce meserie are ? ! ?

— Este fabricant de gume de sters.

— Foarte bun vinul acesta. Cati ani are ?

— Nu știu, dar sunt sigur ca nu mai are mult de trait.

— Unde te ducl draga ?

— Nicaieri !

— Nu stiam de ce merele astea au un gust atat de curios. Nu cumva acesta este pomul preferat al cainelui ?

— Nae a avut deosebita aventura fermecatoare. A pat dela inec o tanara vaduva.

— Inteleg... Acum se poartă întrebarea cum îl scapăm pe el de vadauva.

— Am venit să cer mâna fetei dvs..

— Numai mama ? ! ? Imposibil ! O i o tel toata, or, deloc !

Întrebare: „Cu ce se spala soldatul dimineața ?“

Răspuns: „Cu pieptul gol !“

SPECTACOLE

Serviciul Militar de Propaganda S.M.P.

Teatrul Cinema Mio
Str. Sevastopol No. 2

Pentru Militari și Civili

TEATRU

Marti 15 Iunie, Joi 17 Iunie, Sambata 19 Iunie și Duminica 20 Iunie. Orel 17.

PROGRAM NOU—MUZIC-HALL

Întrecerea generală I R.K. Biletele de vanzare la casa teatrului în fiecare zi între orele 9—12 și 15—17

CINEMA

Miercuri 16 Iunie, Vineri 18 Iunie ora 17 și Duminica 20 Iunie ora 15.

„SECRETUL DIN WAGON—LITS“

Întrecerea generală I R.K. Biletele sunt puse în vanzare la casa cinematografului în fiecare zi între orele 9—12 și 15—17.

INTRE VANATORI

— Într-o zi am impuscat 999 de iepuri.

— Extraordinar ! Dar de ce nu spui ca au fost 1000 ? Ce conteaza un iepure mai mult sau mai puțin.

— Nu pot să mint pentru un singur iepure !

Camarazi, luați parte la concursul nostru cu p emili pentru cele mai bune glume

3 PREMII

1. O sticlă cu rom.
2. Doua sute țigari.
3. Una sută țigari.

Glumele premiate, cat si cele nepremiate, dar totuși bune, vor fi publicate la aceasta pagină, cu semnatura fiecăruia.

PE OCOLITE...

— Ce ordin am dat eu, Müller, sa se faca plaje sau distrucție ?

— Ins ructie, domnule locotenent !

— Atunci te rog, vizi ca ai trei-treizeci năsture de sus, este deschisat.